

Budapest, ngày 24 tháng 10 năm 2023

Một mùa đông nữa lại đến

Gửi thầy cô của con!

Hôm nay lại là một ngày mưa tầm tã, bầu trời chằng mây chốc đã chập choạng tối dù cho chỉ mới 4 giờ chiều, thành phố Budapest đang bước vào những ngày chớm đông. Vậy là, đã hơn một năm con xa nhà, xa gia đình để học tập tại một đất nước cách Việt Nam gần 10 ngàn cây số. Thầy cô ơi, một năm qua con đã được trải nghiệm rất nhiều điều, từ những khó khăn, thử thách đến những cơ hội mà con đã tự nắm bắt. Rồi con chợt nhận ra, vậy mà đã hơn 5 năm kể từ khi con rời xa thầy cô, cũng là mốc son kỷ niệm 30 năm thành lập mái trường THCS trọng điểm Lê Hữu Trác yêu dấu.

Bỗng nhiên hai mắt con cay xè, xúc động trào lên như một cơn lũ cuốn lấy tâm trí con, kéo con về với mảnh trời THCS trọng điểm Lê Hữu Trác - mảnh trời xanh cao vòi vọi, mát rượi và tỏa ra những hương vị ngọt ngào, thanh khiết của thanh xuân. Vốn dĩ ngày nào con cũng muốn gửi đến thầy cô lời cảm ơn chân thành và ấm áp nhất, nhưng những ngày này khiến con thấy trọng đại hơn và muốn viết nhiều hơn một xú.

Con vẫn còn nhớ, những ngày đầu tiên học tập dưới mái trường Lê Hữu Trác, con là một cô bé khá nhút nhát, ngại nói chuyện, ngại bày tỏ quan điểm của mình trước đám đông. Vậy mà, bằng một cách nào đó, thầy cô đã truyền cho con rất nhiều động lực, con đã dám đề cử làm cán bộ lớp và được mọi người tin tưởng, con dám thuyết trình trước đám đông, con tự tin xung phong làm Liên đội trưởng. Quan trọng hơn hết, con đã dám ước mơ và từng ngày biến

những ước mơ của mình thành hiện thực. Cảm ơn thầy cô đã luôn là nguồn cảm hứng và động viên bất tận cho chúng con, từ những ngày còn là cô học trò nhỏ xíu 15 tuổi cho đến hôm nay khi con đã ở tận đất nước Hungary xa oi là xa.

Thuở đó, con còn là một cô bé học sinh cấp 2 ngây thơ, hồn nhiên mà chưa từng biết đến việc đi du học, thi những cuộc thi lớn hay học bổng cũng như hoạt động ngoại khóa là gì. Con chỉ đơn thuần mang trong mình khao khát được phát triển, bước ra khỏi vùng an toàn của bản thân nhưng lại sợ sai, sợ thất bại. Nhưng

cũng chính ở Lê Hữu Trác, thầy cô đã giúp con biết rằng thế giới ngoài kia rộng lớn lắm, chỉ cần mình bước ra là sẽ có nhiều thứ đang chờ đợi. Con vẫn còn nhớ cô Hảo, thầy Dũng, cô Liên, cô Lan Anh, cô Nam ... - những "người lái đò thầm lặng" mẫu mực, hết lòng hy sinh, tận tụy vì các thế hệ học sinh, từ việc luôn thấu hiểu tâm lý, chia sẻ tình cảm, rồi đến những tiết giảng dạy bổ ích với bao điều hay, từ kiến thức trong trang sách cho đến các kỹ năng ứng xử, giao tiếp hàng ngày. Thầy cô ở Lê Hữu Trác khuyến khích và tạo điều kiện cho chúng con tham gia, thử sức ở những cuộc thi lớn nhỏ, tổ chức các hoạt động ngoại khoá để chúng con được phát triển bản thân một cách toàn diện.

Và cứ như thế, thầy cô đã mang đến cho chúng con những điều thật sự rất kỳ diệu, nung nấu những đam mê trong mỗi thế hệ học sinh chúng con.

Hơn 5 năm trôi qua, những bài học mà thầy cô Lê Hữu Trác trao cho con đã và đang giúp con thực hiện được những mục tiêu mà con từng chưa dám nghĩ tới. Con đã đỗ vào ngôi trường cấp 3 chuyên top đầu cả nước, con đã bước chân vào cánh cổng đại học và có quãng thời gian sinh viên trọn vẹn, con dám thuyết trình trước hàng nghìn khán giả một cách đầy tự tin. Và giờ đây, con đã là một cô gái đủ

bản lĩnh để học tập tại người ngôi trường đại học con hằng mơ ước nơi đất khách quê người bằng học bổng toàn phần. Và con tin rằng, sau này, khi con lớn hơn, thì mỗi bài học mà thầy cô đã truyền dạy chúng con sẽ khiến con vững tin hơn, vì dù lựa chọn của mình đầy những khó khăn thì chỉ cần có niềm tin là sẽ đến đích. Và thế là con vẫn đang loạng choạng từng bước đi kiên định như thế.

Khi con viết ra những dòng chữ này cũng là vào dịp Kỷ niệm 30 năm ngày thành lập trường và gần với ngày

Kỷ niệm 41 năm ngày Ngày nhà giáo Việt Nam 20/11, cảm xúc trong con dường như có chút buồn và tiếc nuối khi con không thể về thăm mái trường Lê Hữu Trác, được bày tỏ lòng

biết ơn và kể thầy cô nghe về những trải nghiệm con đã đi qua, nhưng con vẫn luôn dành tình yêu, sự tri ân sâu sắc nhất đến các thầy cô giáo. Giờ đây, khi chúng con đã tung cánh bay cao, bay xa ở những chân trời mới, thầy cô vẫn luôn âm thầm dõi theo và đồng hành cùng chúng con: "Dù ở đâu, trong tim chúng ta vẫn có nhau - đó sẽ là món quà quý giá nhất tặng nhau mà. Chỉ cần nhìn thấy các con thành công là thầy cô vui rồi và "lòng sẽ đến", Lê Hữu Trác luôn chào đón các con trở về, nhé!"

Thương nhớ mái trường Lê Hữu Trác, Cựu học sinh Nguyễn Minh Anh (2014- 2018)

KỶ YẾU 30 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG

1993 - 2023

